

Herinner u

Hermanus Bernardus Huiskes

echtgenoot van

Wilhelmina Theresia Oude Aarninkhof

* 9 juni 1926

te Hasselo (gem. Weerselo)

† 8 november 2003

te Hengelo (Ov.)

Herman groeide op in een groot gezin, dat het niet breed had en heeft in zijn jonge jaren al veel verdriet gehad. Vooral het vroegtijdige overlijden van zijn moeder in 1942 en zijn zusje Truusje in 1952 heeft hem erg aangegrepen. Zijn vader waardeerde zijn hulp op de boerderij zeer, maar Herman wilde meer. Hij begon aan de ambachtsschool om zich als metselaar en tegelzetter te bewarmen. Hij hield van dit vak en stond voor kwaliteit. Hij hekelde de steeds groter wordende druk in de bouwwereld om het vooral snel te doen. Hij hield altijd al van voetbal: tot het laatst toe is hij lid gebleven van DSVD. Op zijn sterfdag was het precies 45 jaar geleden, dat hij zijn Mini voor het eerst naar huis heeft gereden. Het was 't begin van een liefde die uitmondde in een huwelijk in 1961. Kort na elkaar werden Robert, Marcel en Ewald geboren. In 1969 verhuisde hij met zijn gezin naar de Hogevelddweg, waar hij altijd al graag had willen wonen. Het geloof had een duidelijke plek in zijn leven, verscheidene jaren zong hij

Gods lof in het herenkoor. Herman was puur en één met de natuur. Hij hield van alles wat leeft, groeit en bloeit. Hij hield van lekker eten en drinken. Hij genoot van het gezelschap van anderen en luisterde menig feest op. Zijn gezin was hem alles, hij maakte lange werkweken om ervoor te zorgen dat zijn gezin niets te kort kwam. Hij heeft in feite gedurende de jeugd van zijn kinderen roofbouw gepleegd op zijn lichaam. Ook trok hij zich de levensomstandigheden van de mensen om zich heen sterk aan. Daardoor heeft hij zijn werk veel eerder moeten opgeven dan hem lief was. Het feit dat hij als verantwoordelijk kostwinner niet meer werkte, heeft zijn zelfbeeld en zelfvertrouwen veel geweld aangedaan. In een latere fase, toen hij met pensioen was, bezorgden de kleinkinderen hem altijd heel veel plezier. Hij vermaakte ze dikwijls met zijn mondharmonica. De laatste jaren eiste de ouderdom steeds meer zijn tol. De geliefde fietstochten met Mini werden steeds korter. Hij had moeite om zijn afhankelijkheid te accepteren, maar was zeer dankbaar voor alle geboden hulp. Op het laatst was zelfs die hulp niet meer voldoende en is hij in aanwezigheid van zijn gezin vredig ingeslapen.

Een ieder die met ons heeft meegeleefd en tot steun is geweest tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn lieve man, onze zorgzame vader en liefste opa, zeggen we hartelijk dank.

Mini Huiskes-Oude Aarninkhof
Kinderen en kleinkinderen.